

Uzaklaştıkça Yakınlaşan Sağırlığına

— meltem · 22 Nisan 2012

devasa yalnızlığı
muazzam yokluğunla taçlandığı
sararmış ömrümü
tükettik bu gece
çürüdü omuzları
hasretin...

tütünsüz bir kaç ayın
ve
her nağmede
göğe ulaşan adının
mührüdür
gözlerimdeki...

serin meltemlerle
tüllendirdiğinde gönlümü
dudaklarıma biriken esefi
içtim üç öğün
aç ve susuz yüreğime...

serkeş boşluğumda dolaşan
biçare hüznüm
parmak uçlarımı
didikliyor harf harf...
sökülüyorum
alışageldiğim özleminden
ıslak vakitlerinde gurbetin...

yargıcı ve
mağduru ben
bir dava açıyorum
yüksek müsaadenle
her celsede gediği büyüyen
savunmalar aşıracağı
düşlere kapatılmış

kelepçesiz aşıklardan...